

گفت و گوی «قباک» با وابسته فرهنگی سابق ایران در لاهور پاکستان

اشتراکات فرهنگی دلیل علاقه مردم منطقه به مجموعه

شبکه های برون مرزی صداوسیما، پلهای ارتباطی فرهنگی است که میان ایران و سایر مناطق جهان ایجاد شده است. این شبکه ها سفیران فرهنگی و بخشی از دیپلماسی فرهنگی به شماری روود که به خصوص در بعد منطقه ای پیام صلح و دوستی را منتشر می کند. تقویت همگرایی فرهنگی در منطقه بزرگ ایران فرهنگی، شامل کشورهایی که دارای پیشینه مشترک تاریخی و تمدنی با ایران هستند، از جمله کارکردهای این شبکه هاست و پخش فیلمها و مجموعه های نمایشی ایرانی از جمله راه های موثر برای تقویت حس دوستی میان مردم منطقه است. «قباک» به منظور بررسی ابعاد و پتانسیل های موجود در توسعه دیپلماسی فرهنگی از طریق پخش سریال های ایرانی در خارج از کشور با تمرکز بر روی همسایگان شرقی، با علی اکبر رضایی فرد وابسته پیشین فرهنگی و رئیس وقت خانه فرهنگ جمهوری اسلامی در لاهور پاکستان داشته است.

محمدصادق
علabdینی
روزنامه نگار

ما شبکه سحر اردو زبان داریم که سریال های ایرانی را به زبان اردو دوبله و پخش می کنند اما در منطقه پاکستان و هند باید مخاطب بیشتری جذب کند. مردم پاکستان فیلم و سریال های خارجی را از طریق اینترنت دنیا می کنند و شبکه سحر باید روی پخش اینترنتی و انتشار سریال های ایرانی دوبله شده از این طریق بیشتر کار کند.

۱) شبکه های برون مرزی صداوسیما، سریال های ایرانی را به صورت دوبله یا زیرنویس برای مردم دیگر کشورها پخش می کنند و بازخورد های گرفته شده نشان از استقبال خوب از این موضوع است، به عنوان شخصی که سال ها در زمینه رایزنی فرهنگی فعالیت داشته است، این استقبال را ناشی از چه مسائل ای می دانید؟

ما با سیاری از کشورهای همسایه قرابت فرهنگی داریم و همین موضوع باعث می شود که از فیلم ها و سریال های ایرانی در این کشورها استقبال شود. دلیل این استقبال هم از یک سوبه دلیل نزدیک بودن فضای داستانی به فرهنگ مردم منطقه و هم به دلیل ساختار زبان فارسی و آهنگ آن است که برای غیرفارسی زبانان نیز شیرین و لذتبخش است.

۲) با توجه به سابقه حضور شما در کشورهای همسایه، کدام مجموعه های ایرانی در این کشورها با اقبال بیشتری مواجه می شود؟

به طور کلی اشتراکات زبانی ما با کشورهای همسایه، هم زبانی، هم آوازی و کلمات مشترک زبانی باعث شده است که مخاطبان در این کشورها به مجموعه های ایرانی علاقه نشان دهند، به خصوص سریال ها و فیلم های تاریخی و اجتماعی و به طور کل آثاری که از نظر فرهنگی و دینی حساسیت زبان باشد با استقبال خوبی مواجه می شود مانند سریال «یوسف پیامبر».

۳) مردم پاکستان چطور به سریال های ایرانی دسترسی پیدامی کنند؟

مشترک بین ایران و پاکستان نیازمند حمایت دولت پاکستان است.

۴) کدام طرف بیشتر برای همکاری در زمینه ساخت محصولاتی مانند سریال علاقه دارد؟

قطعاً در زمینه تولید سریال و فیلم مشترک جمهوری اسلامی علاقه بیشتری برای همکاری دارد.

۵) چراز سوی طرف پاکستانی برای همکاری در زمینه فیلم و سریال علاقه کمتری دیده می شود؟

ایراد کار به آن سطوح از تصمیم گیری است که غیر فرهنگی و غیر سینمایی است، فیلمساز نگاه فرهنگی و هنری دارد اما سیاستگذاری هادر بخش های غیر فرهنگی انجام می گیرد، برای همین می بینم که اجازه پخش فیلم ها و سریال های ایرانی از شبکه های پاکستانی داده نمی شود.

۶) چطور می توان رضایت سیاستگذاران فرهنگی

اما هنوز در بحث سرمایه گذاری برای تولید تجاری فیلم این اتفاق نیافرداست.

۷) بیشتر موضوع ساخت سریال های مشترک میان ایران و پاکستان مدنظرم بود!

در هر دو سورد صحبت کردیم، در پاکستان هم شبکه های دولتی و هم شبکه های تلویزیونی خصوصی فعالیت دارند اما تولید مشترک نیازمند حمایت دولت پاکستان است که فعل اداری زمینه تولید فیلم یا سریال مشترک با ایران، عزمی از سوی دولت آن کشور نمی بینم. هنرمندان پاکستانی در نشست ها علاقه زیادی به این کار نشان می دهند، ولی بحث سرمایه گذاری تولید محصول فرهنگی

پاکستان را برای همکاری متشترک در زمینه ساخت سریال یا پخش سریال های ایرانی از شبکه های پاکستانی جلب کرد؟

در سطح بین المللی هر اقدامی یک نوع بدہ بستان است، اگر مانتظار داریم شبکه های پاکستانی فیلم ها و سریال های ایرانی پخش کنند، متقابلاً آنها هم انتظار دارند سریال های پاکستانی از شبکه های تلویزیونی ما پخش شود.

۸) در زمینه همکاری های فرهنگی آیا کشورهایی هستند که با پاکستان روابط خوبی ایجاد کرده باشند؟

ترکیه و چین در حوزه پاکستان سرمایه گذاری خوبی انجام داده اند، به خصوص ترکیه که تلاش می کند روی قربانی طرفداران زیادی بیاد کرده است و نخست وزیر این کشور دو بار با توبیت زدن مردم را

